

Publicerad 2008-06-22 12:05 av isidore

2003

Damens döda energi

Vad var vackert! Vad var vackert?

Snälla,

Din trumhinna är en regnbåge

Och du kissar grönt

Och fast det är bildskönt så gör det ont

När det regnar diamanter och trots

Att jag grät fick jag inte slita dig i stycken

Och flytta in i din mage.

Du pekar på mig och berättar varför:

Det där havet som sluter sig i vemod

Har blivit likgiltigt där det är som djupast.

Vidare förklarade du att när du födde mig

Så blev du förälskad i moderkakan som

Hade gömt sig i avskrädeshögen där den ville

Bli smekt över hjässan, det var evigheten som

Sänkte sitt själsliga inferno från solen och klappade

På huvudet, och dog i dörröppningen

Då det var skitigt i köket.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren isidore med Poeter.se id #20612 innehar upphovsrätten